Written by
Sunday, 24 August 2008 14:47 -

அந்திய காலம் வந்ததடியே! - பைந்தொடியே!
இளம்பிடியே! - பங்கொடியே!

சிந்தை ஒன்றாகிநாம் இன்பத்தின் எல்லை
தேடிச் சூகிக்கையில் எனக்கிந்த தொல்லை
வந்ததே இனிநான் வாழ்வதற் கில்லை
மனத்தில் எனக்கிரூப்ப தொன்றே - அதனின்றே
கூணக்கூன்றே! - களேநன்றே!
அந்திய காலம்...

கடூம்பிணி யாளன்நான் இறந்தபின், மாதே!
கமைபணைணாய் வரூந்தாதே, பழிஎன்றன் மீ தே,
அடஞ்சயெய்யூம் வதைிகம் பொரூடபடூத் தாதே!
ஆசகை் கூரியவனை நாடூ - மகிழ்வோடூ
தார்சடூ - நலம்தடூ!
அந்திய காலம்...

கற்கண்டூ போன்றபணை் கணவனை இழந் தால்
கசந்தபணை் ஆவதூ விந்ததைான் பூவி மலே்!
சொற்கண்டூ மலகை்காதே உன்பகூத் தறி வால்
தோஷம், கூணம் அறிந்தூ நடப்பாய் - தூயர்கடப்பாய்
தூணைபிடிப்பாய் - பயம்விடூப்பாய்.
அந்திய காலம்...

http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165pennulagam.htm#dt137